

Hvorledes registrering af pålæg skal gennemføres i praksis, så det følger hunden og ikke ejeren, må vurderes nærmere i forbindelse med en ~~eventuel~~ gennemførelse af et eventuelt lovforslag herom. Dansk Hunderegister, som af Justitsministeriet har fået overdraget det praktiske arbejde med registrering af hunde, er en privat forening stiftet af Dyrenes Beskyttelse, Den Danske Dyrlægeforening, Dyrenes Dags Komite (Pond) og Dansk Kennel Klub⁴⁵. Efter udvalgets opfattelse taler persondataskyttelsesmæssige hensyn for ikke at registrere politiets strafsanktionerede pålæg i et register, der drives i privat regi, mens det omvendt heller ikke er nogen anledning til overføre det vel-fungerende hunderegister til offentligt regi. Ligesom personoplysningerne i Kriminalregisteret hidsiger fra Det Centrale Personregister (CPR), kunne man imidlertid forestille sig, at politiet etablerede et nyt hundepåleg-register baseret på oplysninger fra Dansk Hunderegister.

Da det er hundens ID-nummer, der danner grundlag for registreringen, er det vigtigt, at registeret løbende tilføres oplysninger fra Dansk Hunderegister om nye registreringer af hunde. Dette kan næste hensigtsmæssigt ske ved, at der løbende – f.eks. en gang i døgnet – sker en direkte overførsel af oplysninger fra Hunderegisteret til politiets register. En mindre ambitiøs model kunne være, at oplysningerne fra Hunderegisteret ikke overføres direkte, men sendes til politiet på en anden måde og derefter indføres manuelt i registeret. Det vil dog under alle omstændigheder være en forudsætning, at oplysninger om samtlige hunde, der er registreret i Hunderegisteret, indlægges i politiets register ved dets oprettelse.

I forbindelse med etablering af et sådant register i politiets regi kunne det overvejes at indføre mulighed for, at ejeren/besidderen af hunden kan få udstedt en "pålegssatte" for hunden, således at det f.eks. ved overdragelse af hunden kan dokumenteres, at hunden ikke er meddelt påleg i medfør af hundelovens § 6. Betaling for udsedelse af sådanne pålegssatte kunne eventuelt medgå til finansieringen af driften af registeret.

Rigspolitiet har oplyst, at det på baggrund af et overordnet skøn må forventes, at omkostningerne ved udvikling og implementering af et nyt hunderegister i politiet kan udgøre i størrelsesordenen 5-10 mio. kr. Hertil kommer årlige drifts- og vedligeholdelsesomkostninger på omkring 30 pct. af anskaffelsesudgiften. Ved udarbejdelsen af dette skøn er der taget udgangspunkt i, at der, særligt på grund af de krav der stilles til behandling af personfølsomme oplysninger, ikke vurderes at være en standard softwareløsning, der umiddelbart kan implementeres. Det er endvidere lagt til grund, at der skal tilvejebringes en løsning, der er til rådighed for hele det danske politi. Det bemærkes, at omkostningerne forbundet med etablering af en digital overførsel af data fra Dansk Hunderegister til et nyt hunderegister i politiet ikke i sig selv skønnes at have en sådan størrelse, at der er anledning til at overveje at anvende en manuel opdatering af registeret.

⁴⁵ Jf. bekendtgørelse nr. 1500 af 26. december 2004 om mærkning og registrering af hunde (med senere ændringer).

Slettet: benytter
Slettet: som eksternt index-regi-
ster og grundlag for registreringen.
Slettet: med
Slettet: som eksternt index-
register.

Formatrett: Højre: 0,63 cm

Det ligger uden for udvalgets opgave nærmere at vurdere de tekniske, persondataretlige og bevilningsmæssige aspekter af et sådant nyt register i politiets regi.

Slettet: indlæstid

Slettet: og

Slettet: |

Udvalget skal imidlertid i denne sammenhæng betone vigtigheden af, at de enkelte politikredse har et tilstrækkeligt antal scannere, så patruljevognene i relevant omfang har mulighed medbringe en scanner, så eventuel kontrol af muligt farlige hunde kan foretages på stedet. En scanner koster efter det oplyste 500-1.000 kr.

Kommentar: [JMK]: Denne tilføjelse kunne læses sådan, at der er et tilfredsstillende niveau. Sætningen foreslås derfor slettet.

Slettet: Udvalget har i den forbindelse nævnt sig, at der vil blive taget initiativ til, at alle lokalpolitistationer er i besiddelse af en elektronisk skanner til identifikation af hunde.

7.9. Id-mærkning af ikke-registrerede hunde

Efter hundelovens § 1, stk. 1, skal besidderen af en hund sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel⁴⁶, er mærket og registreret. Mærkning skal foretages ved øre- eller lysketatovering eller ved injektion af en elektronisk chip efter et system, der er godkendt af Dansk Hunderegister, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1500 af 20. december 2004 om mærkning og registrering af hunde.

Hvis en hund i strid med § 1, stk. 1, ikke er mærket og registreret, kan politiet lade hunden mærke og registrere for besidderens regning, jf. hundelovens § 1, stk. 3.

Dette er et skript i den rigtige retning.

Der foreligger ikke nogen statistik over, hvor mange hunde – herunder hunde, der kan betegnes som kamp- eller muskelhunde – der ikke er mærket og registreret som de skal. Dog fremgår det af oplysninger fra Forsikring & Pension, at antallet af skader, hvor den skadevoldende hund enten er ukendt eller ikke er ansvarsforsikret, er stigende⁴⁷.

Efter udvalgets opfattelse er et væsentligt element i en mere effektiv håndhævelse af hundelovens regler om farlige hunde, at flest mulige hunde er mærket og registreret – og ansvarsforsikret, jf. nedenfor i afsnit 7.10.

Udvalget foreslår derfor at hundelovens § 1, stk. 3, ændres fra en "kan"-regel til en "skal"-regel, således at politiet fremover vil få pligt til at lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis den ikke er det i forvejen.

7.10. Ansvarsforsikring

Det følger af hundelovens § 8, stk. 2, at det påhviler besidderen af en hund at holde hunden ansvarsforsikret. Overtrædelse af denne forpligtelse kan straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1. Efter § 8, stk. 3, fastsætter justitsministeren efter forhandling med Assurandør-Societetet (nu For-

Formateret: Normal, Lige margener, Linjeafstand: Flere linjer 1,25 li

Slettet: Ved lovforslag nr. 1.?? af xx. november 2009

Formateret: Højre: 0,53 cm

⁴⁶ I justitsministerens beslutning af 11. september 2009 foreslås aldersgrænsen sæt ned til 8 uger.

⁴⁷ Jf. afsnit 5.3.4.

sikring & Pension) nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2. Med hjemmel i denne bestemmelse har Justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 485 af 25. september 1984 om ansvarsforsikring af hunde.

Erstatning for skader forvoldt af ukendte hunde eller hunde, der ikke er ansvarsforsikrede, udbetales af en særlig pulje. Det er således midler fra denne pulje, der erstatter skader, der er forvoldt af en hund, for hvilken den lovpligtige ansvarsforsikring ikke er tegnet, eller for hvilken forsikringen vel er tegnet, men hvor den efterfølgende er ophævet af selskabet eller ikke holdt i kraft. Ifølge Forsikring & Pension er antallet af sager, hvor den skadevoldende hund enten er ukendt eller ikke ansvarsforsikret, stigende.⁴⁸

Som anført ovenfor under afsnit 7.9 er det efter udvalgets opfattelse et væsentligt element i en mere effektiv håndhævelse af hundelovens regler om farlige hunde, at flest mulige hunde er ansvarsforsikrede.

Udvalget har derfor overvejet, om der bør indføres en ordning, som sikrer, at Dansk Hunderegister indeholder opdaterede forsikringsoplysninger vedrørende hundene. En sådan ordning ville indebære, at politiet, når de antræffer en hund, straks vil kunne konstatere, om hunden har den lovpligtige ansvarsforsikring, og – såfremt dette ikke er tilfældet – udstede en bøde til besidderen, jf. hundelovens § 12.

Udvalget foreslår på den baggrund, at der i § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1500 af 20. december 2004 om mærkning og registrering af hunde, indsættes en bestemmelse om, at besidderen ved anmeldelse af en hund til Dansk Hunderegister, skal oplyse navnet på det forsikringselskab, hvor hunden er ansvarsforsikret. Endvidere bør der i bekendtgørelsens § 9 indsættes en bestemmelse om, at Dansk Hunderegister skal registrere denne oplysning.

Det følger allerede af § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen om mærkning og registrering, at besidderen af hunden er forpligtet til at foretage anmeldelse til Dansk Hunderegister, hvis der sker ændringer i de registrerede oplysninger. Besidderen vil således være forpligtet til at give meddelelse i tilfælde af eksempelvis skift af forsikringselskab.

I princippet vil besidderen også skulle give meddelelse til Dansk Hunderegister, hvis forsikringen ophører af anden grund end selskabsskift, f.eks. på grund af præmierestance. Der er imidlertid en vis formodning for, at besidderen ikke vil give meddelelse om, at hans eller hendes hund ikke længere er omfattet af den lovpligtige ansvarsforsikring.

⁴⁸ Jf. afsnit 5.3.4

Udvalget foreslår derfor, at der i bekendtgørelse nr. 485 af 25. september 1984 om ansvarsforsikring af hunde indsættes en bestemmelse, der forpligter forsikringselskaberne til at sende en meddelelse til Dansk Hunderegister, hvis en hundeanvarsforsikring ophører af anden grund end skift af forsikringselskab. En tilsvarende regel gælder i forhold til ansvarsforsikringer for motorkøretøjer.

Slettet skift

7.11. Forbud mod import af farlige hunde

Udvalget har overvejet, om et eventuelt nationalt forbud mod hold af visse farlige hunde, bør suppleres af et forbud mod import af disse hunde.

Der er ikke foretaget harmonisering på området, og spørgsmålet om et eventuelt importforbud i forhold til farlige hunde skal derfor vurderes i forhold til EUF-Traktaten.

EUF-Traktatens artikel 34 forbyder indførselshindringer mv. i samhåndelen mellem medlemslandene. Bestemmelsen er ifølge EUF-Traktatens artikel 36 ikke til hinder for forbud eller restriktioner, der er retfærdiggjort af en række nærmere bestemte hensyn, herunder hensynet til menneskers og dyrs liv og sundhed, hensynet til den offentlige orden og hensynet til den offentlige sikkerhed. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skævh begrænsning af samhåndelen mellem medlemsstaterne.

Der er herved en generel betingelse for lovligheden af en handelsbegrænsende foranstaltning, at foranstaltningen er egnet til og nødvendig for at nå formålet, samt at de handelshindrende virkninger er så begrænsede som muligt (proportionalitetskravet).

Et generelt forbud mod indførsel af visse hunde, vil omfatte såvel hunde, der indføres i Danmark fra tredjelands, som hunde, der efter at være indført i Den Europæiske Union i henhold til EUF-traktaten er i fri omsætning inden for Unionen. Et sådant forbud vil derfor udgøre en handelshindring, jf. EUF-traktatens artikel 34. Forbuddet vil imidlertid som nævnt kunne indføres, hvis det kan begrundes i et af de hensyn, som er nævnt i EUF-Traktatens artikel 36, og hvis det i øvrigt overholder betingelserne i EUF-Traktatens artikel 36 samt opfylder proportionalitetskravet.

Udvalget har noteret sig, at der i Tyskland gælder et forbud mod indførsel af en række nærmere angivne hunde, der ifølge forbudslovgivningen anses som farlige. Det drejer sig om følgende hunde: Pitbull terriere, american staffordshire terriere, staffordshire bull terriere, bullterriere og kvæddinger, hvori de nævnte hunde indgår. Endvidere gælder der i visse delstater et forbud mod indførsel af hunde, der i henhold til den pågældende delstats lovgivning anses for farlige⁴⁹.

Formatåret: Højre: 0,63 cm

⁴⁹ Jf. afsnit 4.5

Det tyske indførselsforbud blev indført i 2001 på baggrund af flere sager, hvor farlige hunde havde angrebet mennesker herunder især børn. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det vurderes, at indførselsforbuddet er i overensstemmelse med EF-Traktatens artikel 30 (svarende til den nu gældende EUF-Traktats artikel 36), og der henvises i den forbindelse til, at bestemmelsen tillader indførselsbegrænsninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden og sikkerhed samt til beskyttelse af menneskers liv og sundhed.

Udvalget har endvidere noteret sig, at Tyskland forud for indførelsen af forbuddet mod indførsel af visse hunde, notificerede forbuddet over for EU-Kommissionen, i overensstemmelse med reglerne om tekniske forskrifter i informationsproceduredirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF som ændret ved Rådets direktiv 98/48/EF). Af notifikationen fremgår bl.a., at der i Tyskland ikke gælder mindre restriktive nationale regler end i forhold til den grænseoverskridende trafik, og at foranstaltningen anses for hastende, da der havde været et stigende antal tilfælde af bid fra farlige hunde, der bl.a. havde kostet et barn livet.

Udvalget foreslår på den baggrund, at et eventuelt dansk forbud mod hold af farlige hunde, suppleres af et forbud mod indførsel af disse hunde.

Udvalget bemærker i den forbindelse, at et sådant importforbud ikke må være mere restriktivt end den foreslåede danske, nationale ordning. Dene vil bl.a. kunne få betydning, hvis der lægges op til en særlig overgangsordning for opdrættere af farlige hunde, idet en sådan overgangsordning ikke må stille danske opdrættere bedre end udenlandske opdrættere.

7.12. Sanktionsniveau mv.

Efter *hundelovens § 12, stk. 1*, straffes overtrædelse af en række af hundelovens bestemmelser med bøde. Rigsadvokaten har i meddelelse nr. 5/2009 af 10. august 2009 fastsat følgende retningslinjer for anklagemyndighedens bødepåstande (bødetakster):

“Overtrædelse af § 1, stk. 1, ved som besidder af en hund ikke at have sørget for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret samt bærer Halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse

600 kr.

Overtrædelse af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., ved at have ladet en hund færdes uden ledsagelse på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, i byer og områder med bymæssig bebyggelse

600 kr.

Formateret: Højre: 0,63 cm

Overtrædelsen i kombination med bid eller forvoldt skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 1.200 kr.

Overtrædelse af § 3, stk. 4, ved uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse som besidder af en hund at have undladt at drage omsorg for, at den ikke strejfer om 600 kr.

Overtrædelse af § 6, stk. 1, ved som besidder af en hund at have undladt at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 1.200 kr.

Overtrædelse af § 8, stk. 2, ved som besidder af en hund at have undladt at holde den ansvarsforsikret 600 kr.

Overtrædelse af pålæg givet i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, nr. 1, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1 800 kr."

Ved de nævnte retningslinjer blev bøderne forhøjet med mere end 47 procent i forhold til de tidligere bødetakster fra 1991.

Efter udvalgets opfattelse bør bødestraffen for alle de nævnte overtrædelser – bortset fra overtrædelse af pålæg givet i medfør af § 4 om hunde, der forstyrrer ved gøen eller tuden – forhøjes mærkbart af præventive grunde som led i en forstærket indsats for at modvirke, at hunde overfalder og bider mennesker og andre hunde, og for at sikre, at de står i passende forhold til de besparelser, der opnået ved f.eks. ikke at have mærket og registreret sin hund eller ved ikke at holde den ansvarsforsikret.

Det foreslås derfor, at der i hundelovens § 12 indsættes en ny bestemmelse som stk. 2:

"Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1-3. pkt., § 3, stk. 4, § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, eller et pålæg udsædt i medfør af § 6, stk. 2 eller 3, udmåles en skarpet bøde."

Slettet: givet pålæg

Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsætter udvalget, at en overtrædelse af bestemmelserne i førstegangstilfælde straffes således:

Overtrædelse af § 1, stk. 1, ved som besidder af en hund ikke at have sørget for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret 2.000 kr.

Formateret: Højde: 0,63 cm

Overtrædelse af § 1, stk. 1, ved som besidder af en hund ikke at have sørget for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse⁵⁰ 1.000 kr.

Overtrædelse af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., ved at have ladet en hund færdes uden ledsagelse på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, i byer og områder med bymæssig bebyggelse⁵¹ 2.000 kr.

Overtrædelsen i kombination med bid eller forvoldt skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 4.000 kr.

Overtrædelse af § 3, stk. 4, ved uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse som besidder af en hund at have undladt at drage omsorg for, at den ikke strejfer om 2.000 kr.

Overtrædelse af § 6, stk. 1, ved som besidder af en hund at have undladt at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 4.000 kr.

Overtrædelse af § 8, stk. 2, ved som besidder af en hund at have undladt at holde den ansvarforsikret 3.000 kr.

Overtrædelse af pålæg givet i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1 3.000 kr.

Efter hundelovens § 12, stk. 2, straffes en person også med bøde, hvis denne hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen. Det er vigtigt at understrege, at navnlig første led af denne bestemmelse i en række tilfælde efter omstændighederne også vil være omfattet af straffelovens bestemmelser om vold (§§ 244-249) i givet fald vil blive straffet efter disse bestemmelser. Bestemmelsen foreslås flyttet ind som 2. pkt. i den ovenfor

⁵⁰ Er hunden heller ikke mærket og registreret, anses bøden for manglende skilt indeholdt i bøden for manglende mærkning og registrering.

⁵¹ Udvalget foreslår, at dette også bliver udgangspunktet for strafudmålingen ved gennemførelse af forslaget om pligt til at føre hunde i smør i bymæssig bebyggelse, jf. lovforslag nr. 1, ?? af 20. november 2009.

foreslåede nye bestemmelse i § 12, stk. 2, således at det tydeliggøres, at der også i disse tilfælde – hvor forholdet ikke kan henføres under straffeloven – skal udmåles en skærpet bøde. Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsætter udvalget, at en overtrædelse af denne bestemmelse i førstegangstilfælde straffes med en bøde på 4.000 kr.

Efter hundelovens § 12, stk. 3, straffes overtrædelse af forbuddet mod hundekampe med bøde eller fængsel i indtil 1 år. Der foreligger så vidt ses kun en trykt afgørelse fra praksis. I *Ugeskrift for Retsvæsen 2006, side 32*, idømte Vestre Landsret to personer hver en bøde på 6.000 kr. for bl.a.⁵² at have ladet deres hunde deltage i hundekamp. Det kunne ikke bevismæssigt lægges til grund, at de to tiltalte havde arrangeret en hundekamp med væddemål om den vindende hund. Der blev ved strafudmålingen i øvrigt taget hensyn til, at hundekampen ikke havde påført hundene skader.

Efter udvalgets opfattelse bør udgangspunktet for strafudmålingen i en situation som den foreliggende, hvor der ikke er arrangeret væddemål, og hvor hundene (endnu) ikke har påført hinanden skader af betydning, være en bøde på 10.000 kr. Er der tale om en mere organiseret hundekamp, herunder med væddemål, eller er en eller begge hunde blevet skambidt⁵³, bør udgangspunktet være en kortere frihedsstraf, hvis nærmere længde bør fastsættes i lyset af sagens konkrete omstændigheder.

I *gentagelsestilfælde* forudsætter udvalget, at bødestraffene som udgangspunkt forhøjes med 50 procent.

Fastsættelsen af straffen i sager om overtrædelse af hundeloven vil i øvrigt fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og de angivne straffniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor. Straffelovens øvrige almindelige regler om straffens fastsættelse vil således fortsat finde anvendelse i sager om overtrædelse af hundeloven, herunder straffelovens § 81 om skærpene omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne straffesamme og straffortfald i særlige tilfælde.

Efter hundelovens § 12 a er der mulighed for at fratage en person retten til at beskæftige sig personligt med hunde – for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum – hvis den pågældende

1) har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr.

⁵² De blev også dømt for ikke at have ladet deres hunde mærke og registrere. Efter de dagældende vejledende bødestrakter fra Rigsadvokaten var straffen herfor som udgangspunkt en bøde på 200 kr.

⁵³ I *forudkastet af 11. september 2002* defineres dette begreb i forhold til artsfæltet således: "Ved skambidning forstås at skade dømt ved bid. Skade skal forstås i overensstemmelse med brugen af ordet i straffelovens § 245, stk. 2, dog således at skaden kan påføres både mennesker og dyr. Som skade anses bl.a. sår eller flånger, der kræver syring ... skader på dyr vil almindeligvis have nødvendiggjort dyrlægehjælp. Hvis det er nødvendigt at aflive det angrebne dyr på grund af dets skader, eller dyret dør i forbindelse med angrebet, vil der ligeledes være tale om skambidning."

Slaget: kv-forlag nr. L 79 af 00.

Formateret: Højre: 0,63 cm

- 2) har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr,
- 3) som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller
- 4) har afholdt hundekampe.

Efter udvalgets opfattelse bør der også være mulighed for at frakende en person retten til at holde hund, hvis den pågældende

- 5) i gentagne tilfælde er dømt for overtrædelse af hundelovens § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 4, § 6, stk. 1, eller for overtrædelse af pålæg givet i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1.

Bestemmelsen vil give mulighed for rettighedsfrakendelse i tredjegangstilfælde af overtrædelse af hundelovens bestemmelser om snorpligt mv., om pligten til at træffe foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade, samt ved overtrædelse af pålæg om snor og mundkurv samt de af udvalget foreslåede pålæg om indhegning af have mv. og om hvem, der må lufte hunden. Det er ikke en betingelse for at anvende bestemmelsen, at det er de samme bestemmelser eller pålæg, der er overtrådt alle tre gange. Uanset, at der er tale om en "kan"-regel, forudsætter udvalget, at der som altovervejende hovedregel sker frakendelse, medmindre der foreligger helt særlige formildende omstændigheder, for at sikre en effektiv håndhævelse af de beskrevne regler.

7.13. Afsluttende bemærkninger

Se BKL's Tekst

Udvalget har i de forudgående afsnit fremlagt de forslag – navnlig i form af lovændringer – der efter udvalgets opfattelse er relevante og nødvendige i en forstærket indsats for at modvirke, at hunde overfalder og bider mennesker og andre hunde.

Som nævnt flere gange, kan alle hunde – med forkert opdragelse og forkert håndtering – være farlige. Uanset hvilke initiativer der gennemføres, er det derfor ikke realistisk fuldstændigt at kunne fjerne dette problem, men en helt uundværlig grundforudsætning for en væsentlig reduktion af problemets omfang vil under alle omstændigheder være, at der ofres stor opmærksomhed ikke kun på lovændringerne men også på gennemførelsen og prioriteringen af initiativerne i den praktiske hverdag, ikke mindst hos politiet.

Det er herunder væsentligt at sikre en klar og anvendelig information om reglerne og de praktiske sagsskridt i sager om håndhævelse heraf fra de centrale myndigheder (Justitsministeriet og Rigspolitiet) til medarbejderne i de enkelte politikredse, herunder i form af uddannelse, skriftlige vejledninger, "action cards" og skabeloner til breve mv. samt en ressourcemæssig prioritering af ind-

Formateret: Højre: 0,63 cm

satsen både centralt og lokalt i politiet, herunder af personaleressourcer, udgifterne til anskaffelse af et tilstrækkeligt antal id-scannere⁵⁴ og udgifterne til pensionsanbringelse af hunde under behandlingen af sager om eventuel aflivning, jf. hundelovens § 6 b.

Udvalget anbefaler, at der i forbindelse med behandlingen af forslag til lovændringer fremlægges en plan for denne gennemførelse samt ressourcemæssige styrkelse og prioritering af initiativerne, således at der fra politisk side tages stilling herpå.

Slettet: fremsendelse

⁵⁴ Jf. afsnit 7.8.

Formateret: Højre: 0,63 cm

Kapitel 8

Udvalgets lovudkast med bemærkninger

Som anført ovenfor i afsnit 7.6, til 7.13, har udvalget overvejset, om der generelt for alle hunde er anledning til at skærpe reglerne for hold af hunde.

På den baggrund anbefaler arbejdsgruppen, at hundeloven ændres i overensstemmelse med nedenstående udkast til lovændring. For en beskrivelse af det nærmere indhold af den foreslåede ændring af hundeloven, henvises til bemærkningerne til lovudkastet, jf. afsnit 8.3 nedenfor.

Udvalget anbefaler endvidere, at der i bekendtgørelse nr. 1300 af 20. december 2003 om mærkning og registrering af hunde, indføres en bestemmelse om, at besidderen ved anmeldelse af en hund til Dansk Hunderegister, skal oplyse navnet på det forsikringsselskab, hvor hunden er ansvarsforsikret. Endvidere bør der i bekendtgørelsens § 9 indsættes en bestemmelse om, at Dansk Hunderegister skal registrere denne oplysning. Endvidere anbefaler udvalget, at der i bekendtgørelse nr. 485 af 25. september 1984 om ansvarsforsikring af hunde indføres en bestemmelse, der forpligter forsikringsselskaberne til at sende en meddelelse til Dansk Hunderegister, hvis en hundansvarsforsikring opbøjer af anden grund end selskabsskift. Der henvises til afsnit 8.3 nedenfor.

8.1. Lovudkast

UDKAST

til

Forslag til lov om ændring af lov om hunde

(...)

§ 1

I lov nr. 259 af 4. december 2005 om hunde, som ændret ved lov nr. 554 af 24. juni 2005 og lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, ændres "kan" til "skal".

2. § 6, stk. 2, aflæses således:

Formatet: Højre: 0,63 cm

Tjek om konsekvens

"Stk. 2. Hvis en hund har forvoldt skade på et ~~andet~~ menneske eller anden væsentlig skade, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser, eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren

- 1) give besidderen pålæg om, at den ejendom, hvor hunden holdes, skal være indhegnet af et hegn på mindst 1,8 meter, der skal være forsynet med en shuselåge,
- 2) give besidderen pålæg om, at hunden kun må luftes af denne eller af andre navngivne personer over 18 år, og ikke må luftes sammen med andre hunde,
- 3) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes inde lukket, skal føres i snor, herunder pålæg om at hunden skal føres i en fast line, der højst er 2 meter lang, eller være forsynet med forsvarelig hundkury eller begge dele, eller
- 4) træffe afgørelse om at lade hunden aflive."

o, lukket

3.1 § 6, stk. 3 og 4, ændres "stk. 2, nr. 1" til "stk. 2, nr. 1-3"

4. § 6, stk. 6, affattes således:

"Stk. 6. Overdrages hunden til en anden besidder, gælder et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3 eller stk. 3 umiddelbart over for den nye besidder."

eller en afgørelse om afvisning efter stk. 2, nr. 4 eller stk. 4

Tjek om konsekvensrettelser

5. § 12, stk. 1, affattes således:

"Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1-3, pkt., § 3, stk. 3-5, § 5, § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 2, eller et pålæg ~~udstedt~~ i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2 eller 3.

~~ikke overført~~

6.1 § 12, stk. 2, affattes således:

giort

(louteknik: § 3, stk. 6 udgår)

"Stk. 2. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1-3, pkt., § 3, stk. 4, § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, eller et pålæg ~~udstedt~~ i medfør af § 6, stk. 2 eller 3, udmåles en skærpet bøde. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen."

Formatet: Ikke Fremhævning

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

7.1 § 12 a, stk. 1, nr. 3, ændres "hundekamp eller" til "hundekamp."

8.1 § 12 a, stk. 1, nr. 4 ændres "hundekampe." til "hundekampe eller"

9.1 § 12 a, stk. 1, indsættes som et nyt nr. 5:

Formatet: Højre: 0.63 cm

kanon!

25) I gentagne tilfælde er ~~den~~ ^{straffet} for overtrædelse af hundelovens § 3, stk. 1, 1.-3. pkt. § 3, stk. 4, § 6, stk. 1, eller for overtrædelse af pålegg givet i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3 eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

8.2. Bemærkninger til lovkastets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hundelovens § 1, stk. 3, hvorefter politiet kan lade en hund registrere eller mærke for besidderens regning, ændres, så politiet fremover får pligt til at lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis hunden i strid med hundelovens § 1, stk. 1, ikke er mærket og registreret.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 2)

Med den foreslåede bestemmelse præciseres hundelovens § 6, stk. 2, idet det nu fremgår af bestemmelsen, at der kan udstedes pålegg efter hundeloven, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser.

Det fremgår af forarbejderne til den nuværende § 6, stk. 2, jf. lovforslag nr. 1, 364 af 26. februar 2001, at en hund bl.a. kan anses for farlig, hvis den skaber frygt i sine omgivelser, f.eks. ved på en uønsket eller aggressiv måde at fare frem eller forfølge folk. Selv om eksemplificeringen ikke er udtømmende, kan det ikke afvises, at den er blevet opfattet sådan i praksis, og den gældende formulering af § 6, stk. 2, fokuserer også mere på hundens farlighed end på den frygt, som hunden skaber i sine omgivelser. Det vurderes derfor, at der er behov for i lovkasten at understrege politiets mulighed for at gribe ind over for hunde, der skaber frygt i deres omgivelser.

Formåteret: Højre: 0,63 cm

Den foreslåede ændring giver ikke politiet adgang til at gribe ind alene på grundlag af, at hundens fysiske fremtræden, dvs. fordi den ligner en kamp- eller muskelfund. Det ville blive for vilkårligt i lyset af vanskeligheder med at racebestemme sådanne hunde og de store variationer med lav aggressionsterskel mv. hunde og hunderacer imellem.

Det skal efter den foreslåede bestemmelse foreligge konkrete, objektivt konstaterbare holdepunkter i hundens eller besidderens adfærd som begrundelse for at give et pålæg efter dette led i bestemmelsen. Det er omvendt lige så klart, at det – af hensyn til omgivelsernes tryghed – undertiden må stilles større krav til f.eks. besidderens kontrol over, og dressur af, en stor og muskuløs hund med stærke kræfter end over en mindre ~~pudde~~ hund.

Det er hensigten med den ændrede formulering at understrege hensynet til, og vigtigheden af, at der søges ind over for den (begrundede) utryghed, som der i nogle tilfælde kan være med hensyn til bestemte hunde, f.eks. hvor ejeren ikke udviser ansvarlighed i forbindelse med sin omgang med og hold af hunden. Bestemmelsen skal således skabe grundlag for at politiet – ud over de eksempler, der er nævnt i forarbejderne til den gældende bestemmelse – kan gribe ind med relevante pålæg, f.eks. over for hundeejere, som lufar en stor og stærk hund i en lune line, så den reelt "rydder vejen" for andre mennesker, som søger væk for at komme uden for hundens rækkevidde, som lader deres hund strejfe omkring i områder med børn e.l., eller som på anden måde i sin omgang med hunden ikke tager tilstrækkeligt hensyn til andres sikkerhed og tryghed, f.eks. ved at hokke en sådan hund i en have, der ikke er forsvarligt indhegnet eller ikke umiddelbart fremstår som sådan (jf. herom nedenfor).

Den nugældende henvisning til hunde, som der er grundlag for at antage kan være farlige for sine omgivelser, er bibeholdt i bestemmelsen, idet det ikke kan udelukkes, at der kan vise sig behov for at gribe ind over for hunde, hvor det ikke godtgøres, at hunden eller besidderen konkret har udvist en adfærd, der har været egnet til at skabe frygt, men hvor politiet på et mere indirekte grundlag finder behov for at iværksætte en hundesagkyndig undersøgelse, som viser at hunden kan være farlig for sine omgivelser, og at det er nødvendigt og berettiget at aflive hunden eller at give besidderen pålæg.

Det kan f.eks. være, hvor den pågældende besidder tidligere har fået aflivet en hund som farlig, og hvor der er begrundet formodning for, at også den nuværende hund er farlig. Det er næppe tænkeligt, at politiet kan dokumentere en hunds farlighed på anden måde end ved henvisning til hundens eller besidderens adfærd eller en hundesagkyndig undersøgelse, men bestemmelsens formulering udelukker det ikke. Det er i det hele hensigten med den ændrede formulering at udvide og ikke indskrænke politiets mulighed for at gribe ind over for farlige og utryghedsskabende hunde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere en udvidelse af de reaktionsmuligheder, politiet har i henhold til § 6, stk. 2.

Det foreslås således, at politiet skal kunne give pålæg om, at ejerens ejendoms indhegnes, således at hunden ikke kan slippe ud, når den færdes løs i haven. Et pålæg om indhegning skal omfatte hele det område, hvor hunden kan færdes frit uden snor og mundkurv. Indhegningen skal bestå af et solidt hegn, som er mindst 1,8 m højt, således at det effektivt kan beskytte mod, at hunden forcerer indhegningen. Herudover skal der som indgang til ejendommen etableres en sluselåge, som består af to låger med en gang imellem, således at hunden ikke kan løbe ud, når lågen åbnes.

Endvidere foreslås det, at politiet – ud over de eksisterende muligheder for at give pålæg om snor og/eller mundkurv – skal kunne give pålæg om, at hunden kun må luftes af ejeren (besidderen) og eventuelt af andre navngivne, myndige personer, der er i stand til at håndtere hunden på fornuftig vis, og pålæg om, at hunden ikke må luftes sammen med andre hunde. Der er således væsentlig forskel på, hvilken kontrol en voksen, der kender hunden, har over denne, og hvilke muligheder den pågældende har for at gribe ind over for aggressionsproblemer, sammenlignet med den kontrol mv. en fremmed eller et barn kan have, ligesom det alt andet lige er væsentlig nemmere at have kontrol over én hund end flere.

Endelig foreslås det, at det præciseres, at der i forbindelse med den eksisterende mulighed for at udstede pålæg om, at hunden skal løres i snor, i almindelighed bør stilles krav om, at der skal være tale om en fast line, der højst er 2 meter lang.

Til nr. 3 i § 6, stk. 3 og 4)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af § 6, stk. 2.

Til nr. 4 i § 6, stk. 6

+ kræver af substansering
for aflivning

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et pålæg efter § 6, stk. 1-3, fremover skal følge hunden ved overdragelse eller salg til en anden.

Ved overtagelse forstås enhver form for salg, gave, bytte og lignende. Overlades hunden midlertidigt til en anden til pasning eller lignende, vil et eventuelt pålæg fortsat gælde i forhold til hunden og adressaten for pålægget (dvs. besidderen), og det er således dennes ansvar, at den midlertidige hundepasser overholder pålægget.

En ny besidder, der vil sikre sig, at den hund, vedkommende erhverver, er fri for pålæg, må således ved henvendelse til politiet sikre sig, at der ikke er registreret noget pålæg vedrørende hunden. Sely

Formatet: Tabulatur:
0,34 cm, Venstre

Formatet: Højre: 0,63 cm

om han undlader dette - eller i øvrigt hævder ikke at kende til pålægget - følger det af den foreslåede bestemmelse, at han ikke desto mindre vil kunne straffes for overtrædelse af pålægget.

Til nr. 5 (§ 12, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 6, stk. 6.

Til nr. 6 (§ 12, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en forhøjelse af bødestrafen for en række overtrædelser af hundeloven eller af pålæg udstedt i medfør af hundeloven, idet der for disse overtrædelser skal udmåles en skærpet bøde.

Forhøjelsen sker af præventive årsager som led i en forstærket indsats for at medvirke, at hunde overfalder og bider mennesker og andre hunde, og for at sikre, at de står i passende forhold til de besparelser, der er opnået ved f.eks. at undlade af mærke og registrere sin hund eller ved ikke at holde den ansvarforsikret.

Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsættes det, at en overtrædelse af bestemmelserne i førstegangstilfælde straffes således:

Overtrædelse af § 1, stk. 1, ved som besidder af en hund ikke at have sørget for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret 2.000 kr.

Overtrædelse af § 1, stk. 1, ved som besidder af en hund ikke at have sørget for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer halstænd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse 1.000 kr.

Overtrædelse af § 3, stk. 1, 1-3, pkt. ved at have lader en hund færdes uden ledsagelse på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, i byer og områder med bymæssig bebyggelse 2.000 kr.

Overtrædelsen i kombination med bid eller forvoldt skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 4.000 kr.

Formatret: Højre: 0,63 cm

Overtrædelse af § 3, stk. 4, ved uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse som besidder af en hund at have undladt at drage omsorg for, at den ikke strejfer om 2.000 kr.

Overtrædelse af § 6, stk. 1, ved som besidder af en hund at have undladt at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forhindre, at hunden volder andre skade, idet bødepåstanden i øvrigt kan forhøjes under hensyn til skadernes omfang 4.000 kr.

Overtrædelse af § 8, stk. 2, ved som besidder af en hund at have undladt at holde den ansvarsforsikret 3.000 kr.

Overtrædelse af pålæg givet i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1 3.000 kr.

Efter den gældende bestemmelse i hundelovens § 12, stk. 2, straffes en person også med bøde, hvis denne hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når hun bemærker, at den overfalder nogen. Bestemmelsen forstås flyttet ind som 2. pkt. i den ovenfor foreslåede nye bestemmelse i § 12, stk. 2, således at det tydeliggøres, at der også i disse tilfælde skal udmåles en skærpet bøde. Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsættes det, at en overtrædelse af denne bestemmelse i foregængstilfælde straffes med en bøde på 4.000 kr.

Efter hundelovens § 12, stk. 3, straffes overtrædelse af forbuddet mod hundekampe med bøde eller fængsel i indtil 1 år. Udgangspunktet for strafudmålingen i en situation, hvor der ikke er arrangeret væddemål, og hvor hundene (endnu) ikke har påført hinanden skader af betydning, bør være en bøde på 10.000 kr. Er der tale om en mere organiseret hundekamp, herunder med væddemål, eller er en eller begge hunde blevet skambidt, bør udgangspunktet være en kortere frihedsstraf, hvis nærmere lænede bør fastsættes i lyset af sagens konkrete omstændigheder.

I gentagelsestilfælde forudsættes det, at de nævnte bødestrafte som udgangspunkt forhøjes med 50 procent.

Fastsættelsen af straffen i sager om overtrædelse af hundeloven vil i øvrigt fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og de angivne straffekategorier vil kunne fraviges i andet nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor. Straffelovens øvrige almindelige regler om straffens fastsættelse vil således fortsat finde anvendelse i sager om overtrædelse af hundeloven, herunder straffelovens § 81 om skærpende omstændigheder.

Formatrets Højre: 0,63 cm

Bilag 1**Udkast til regler om forbud mod farlige hunde (mindretalsudkast, jf. afsnit 7.3.)****UDKAST**

til

Forslag til lov om ændring af lov om hunde
(Forbud mod hold af særligt farlige hunde)

§ 1

I lov nr. 259 af 4. december 2005 om hunde, som ændret ved lov nr. 554 af 24. juni 2005 og lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

”§ 1 a. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

- 1) pitbull terrier,
- 2) tosa inu,
- 3) amerikansk staffordshire terrier,
- 4) fila brasileiro,
- 5) dogo argentino,
- 6) ~~staffordshire bull terrier,~~
- 7) amerikansk bulldog,
- 8) boerboel,
- 9) kangal,
- 10) centralasiatisk ovtcharka,
- 11) kaukasisk ovtcharka,
- 12) sydrussisk ovtcharka,
- 13) tornjak og
- 14) sarplaninac.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder tillige for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

§ 1 b. Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Stk. 2. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation jf. stk. 1, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 3. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a.

§ 1 c. Personer, som den 1. juli 2010 ejer en af de i § 1 a, stk. 1, nr. 3-14, nævnte hunde eller krydsninger heraf, kan dog fortsat besidde disse, såfremt der indgives anmeldelse herom til politiet senest den 1. oktober 2010, ~~og såfremt hunden forsynes med prætovering, chip eller en anden form for identitetsmærkning.~~ ^{med prætovering, chip eller en anden form for} Anmeldelse skal ske på en særlig blanket, der udleveres af politiet, som på blanketten skriftligt bekræfter retten til at besidde den pågældende hund. ~~Inden der indgives anmeldelse til politiet, skal anmeldelsesblanketten forsynes med en erklæring fra en dyrlæge om, at identitetsmærkning har fundet sted.~~

Stk. 2. Anmeldelsesblanketten med politiets bekræftelse skal opbevares af ejeren og skal på forlangende forevises til politiet.

Stk. 3. Politiet kan dispensere fra fristen i stk. 1, hvis der foreligger særlig undskyldende omstændigheder. ^(klageadgang)

§ 1 d. Hunde som ~~nævnt~~ ^{er anmeldt efter} i § 1 c, stk. 1, må ikke overdrages eller indgå i avl. Hvalpe, der fødes af sådanne hunde ~~efter lovens ikrafttræden,~~ ^{den 1. juli 2010 eller senere} skal straks efter fødslen ved ejerens foranstaltning aflives af en dyrlæge.

Stk. 2. På steder, hvortil der er offentlig adgang, skal hunde som nævnt i § 1 c, stk. 1, føres i snor.

§ 1 e. Hunde, der holdes i strid med § 1 a aflives ved politiets foranstaltning. Det samme gælder hunde, som nævnt i § 1 c, stk. 1, for hvilke der ikke indenfor de angivne frister er indgivet anmeldelse, hunde, der overdrages i strid med § 1 d, stk. 1, og hvalpe, som nævnt i § 1 d, stk. 1, der ikke er aflivet. Det samme gælder endvidere for hunde, ~~der i gentagelsestilfælde fødes i strid med reglerne i § 1 d, stk. 2."~~

2. I § 6 b, stk. 1, ændres "afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4" til: "afgørelse efter § 1 e, § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4".

3. I § 6 c, stk. 1, ændres "efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4" til: "efter § 1 e, § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4". ^{præviseret - hvordan skal man vide om gentagelsestilfælde. Skal være konstateret} ^{§ 1 c, stk. 3,}

4. I § 12, stk. 1, ændres "§ 1, stk. 1, § 2" til: "§ 1, stk. 1, § 1 d, § 2".

hvor
En person tidligere er straffet for overtrædelse
af ...

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovudkastets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 1, nr. 1 (hundelovens § 1 a-1 e):

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a indebærer, at der indføres et forbud mod besiddelse og avl af følgende hunde: Pithull terrier, tosa inu, amerikansk staffordshire terrier, fila brasileiro, dogo argentino, staffordshire bull terrier, amerikansk bulldog, boerboel, kangal, centralasiatisk ovcharka, kaukasisk ovcharka, sydrussisk ovcharka, tornjak og sarplaninae samt krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

De førstnævnte otte hunde på listen, er hunde, der i almindelighed anses som kamp- og muskelhunde, og som ~~afledes fra kamp- og muskelhunde~~ findes i Danmark i dag. Muskelhunde betegner racer, der er avlet som brugshunde til storvildtjagt eller bevogtning af beboelse. F.eks. er hunde af racen dogo argentino avlet til at opspore vildsvin og bide sig fast, indtil jægeren når frem. Det er karakteristisk for en muskelhund, at den bider og holder fast i sit bytte. Den er meget hårdfør og selvstændig, og den reagerer let aggressivt i forhold til fremmede hunde. Den skifter ikke greb, som kamphunden gør, jf. nedenfor. Kamphunde er primært avlet til kamp mod artsfæller og andre dyr, f.eks. tyre. En kamphund angriber ved at bide og slippe sit bytte gentagne gange. Den er typisk menneskevenlig, men aggressiv over for andre hunde ved den mindste provokation. Den har en høj smertetærskel, hvilket bevirker, at den fortsætter med at kæmpe, selv om den er skadet.

De sidstnævnte seks hunde på listen tilhører gruppen hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien, som kan blive næste generation af farlige hunde i Danmark. Disse hunde er avlet til at passe på andre dyr og bevogte beboelse mod fremmed indtrængen. Hundene er avlet til at skambide eller slå indtrængende ihjel – uanset om det er mennesker eller dyr – således at truslen ikke vender tilbage.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 1 b kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer en hunds race eller type, hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af forbuddet i § 1 a.

Ejerens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, vil således kunne blive aktualiseret, hvis politiet, f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra ejeren eller andre, ~~har sandsynliggjort~~, at der er tale om en hund, der er omfattet af forbuddet. I praksis vil bestemmelsen indebære, at ejere af hunde, der kan forveksles med en af de forbudte hunderacer, skal kunne skaffe den nødvendige dokumentation for, at deres hund ikke er omfattet af forbuddet.

→ med rimelig grund ^{til at} mistænke,

Der stilles ikke i lovtæksten nærmere krav til, hvordan ejeren dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund. Ejeren kan f.eks. fremlægge en stambog eller dna-attest vedrørende hunden og dens forældre, eller ejeren kan ~~føre vidner, der kan dokumentere~~ hundens afstamning.

~~fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for~~
Kravet om dokumentation indebærer, at der stilles højere krav til agtpågivenheden hos personer, der fremover køber en hund, idet de må sikre sig, at der ikke er tale om en af de forbudte hunde, og at de kan dokumentere dette, hvis der opstår tvivl om, hvorvidt hunden er omfattet af forbuddet.

Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, træffer politiet de nødvendige foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen. Hunden vil således kunne anbringes i en pension eller lignende, indtil spørgsmålet om dens race er afklaret.

Hvis besidderen ikke inden for den frist, som politiet fastsætter, har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de forbudte racer eller krydsninger heraf, anses hunden for at være holdt i strid med forbuddet i § 1 a. Konsekvensen heraf er, at hunden skal aflives ved politiets foranstaltning, jf. § 1 e.

Det følger af artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans skyld er bevist i overensstemmelse med loven. Denne uskyldsformodning indebærer bl.a., at det i straffesager er anklagemyndigheden, der skal løfte bevisbyrden for tiltaltes skyld.

Da det i henhold til den foreslåede ordning er besidderen, der i tvivlstilfælde skal dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, må det antages, at regler om straf – herunder bøde – for besiddelse af en ulovlig hund, ville være i strid med artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 1 c indføres en overgangsordning, som indebærer, at personer, der ved lovens ikrafttræden var ejer af en af de forbudte hunde eller krydsninger heraf, kan beholde hunden, hvis der gives anmeldelse herom til politiet senest den 1. oktober 2010 og hunden forsynes med øretatovering, chip eller en anden form for identitetsmærkning. Dette gælder dog ikke for hunde af racerne pitbull terrier eller tosa inu, idet besiddelse og avl af disse hunde har været forbudt siden 1991.

Anmeldelse skal ske på en særlig blanket, der udleveres af politiet, og som på blanketten skriftligt bekræfter, at ejeren har ret til at besidde de pågældende hunde. Inden anmeldelsen indgives til politiet, skal anmeldelsesblanketten forsynes med en erklæring fra en dyrlæge om, at identitetsmærkning har fundet sted. Anmeldelsesblanketten med politiets bekræftelse skal opbevares af ejeren og skal på forlangende forevises til politiet.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 1 c, stk. 3, kan politiet dispensere fra fristen i stk. 1, hvis der foreligger særlig undskyldende omstændigheder. Som eksempel på sådanne særlig undskyldende omstændigheder kan nævnes den situation, hvor besidderen kan godtgøre, at han først efter udløbet af fristen, har fået ~~kendskab til~~, at hans hund eventuelt er en af de i § 1 a, stk. 1, nr. 3-14, nævnte hunde eller krydsninger heraf. *misstande om*

Det foreslås i lovens § 1 d, stk. 1, at hunde, som er omfattet af overgangsordningen, ikke må overdrages eller indgå i avl. Endvidere foreslås det, at hvalpe, der fødes af sådanne hunde efter lovens ikrafttræden, skal aflives af en dyrlæge straks efter fødslen. Aflivningen skal ske ved ejerens foranstaltning.

På steder, hvortil der er offentlig adgang, skal hunde, der er omfattet af overgangsordningen, føres i snor, jf. forslaget § 1 d, stk. 2. Dette krav skal også gælde på såkaldte fritløbsområder, hvor disse hunde – i modsætning til andre hunde – således ikke må løbe frit.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 1 e, at hunde, der holdes i strid med § 1 a aflives ved politiets foranstaltning. Det samme skal ifølge forslaget gælde for hunde, der opfylder de tidsmæssige betingelser for at være omfattet af overgangsordningen, men som ikke er anmeldt til politiet inden for den anførte frist. Herudover vil også hunde, der overdrages eller indgår i avl i strid med reglen i § 1 d, og hvalpe, der ikke er aflivet straks efter fødslen, skulle aflives ved politiets foranstaltning. Det samme gælder endvidere for hunde, der i gentagelsestilfælde færdes uden snor i strid med reglen i § 1 d, stk. 2.

Til § 1, nr. 2 (hundelovens § 6 b):

Den foreslåede ændring indebærer, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil spørgsmålet om dens race er afklaret, og der eventuelt træffes afgørelse om aflivning af hunden efter § 1 e. Hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, kan politiet endvidere beslutte, at hunden skal forblive i pensionen, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen, jf. § 6 b, stk. 4.

Til § 1, nr. 3 (hundelovens § 6 c):

Politidirektørens afgørelser efter hundeloven, herunder afgørelser om aflivning, jf. § 1 e, kan påklages til Rigspolitiet.

Den foreslåede ændring indebærer, at fristen for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om aflivning af hunden efter § 1 e, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt besidderen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den efterfølgende hverdag.

Rettidig klage har opsættende virkning, jf. § 6 c, stk. 2, med mindre Rigspolitiet bestemmer andet. Hunden kan således først aflives, når klagefristen er udløbet, uden påklage er sket, eller når Rigspolitiet har stadfæstet den trufne afgørelse om aflivning. Hvis besidderen samtykker til hundens aflivning, vil aflivning dog kunne foretages straks.

Rigspolitiet har mulighed for at bestemme, at en klage ikke skal have opsættende virkning. Det foresættes, at denne adgang anvendes i meget begrænset omfang, f.eks. i den situation, hvor en hund er så farlig, at den ikke på forsvarlig vis kan anbringes i en hundepension, og den derfor må aflives før udløbet af klagefristen, eller før klagesagen er færdigbehandlet.

Til § 1, nr. 4 (hundelovens § 12):

Ændringen indebærer, at overdragelse af eller avl med hunde, der er omfattet af overgangsordningen i § 1 c, straffes med bøde. Tilsvarende ifalder ejeren bødestraf for ikke at sikre, at hvalpe, der fødes af sådanne hunde efter lovens ikrafttræden, aflives af en dyrlæge straks efter fødslen. Herudover indebærer ændringen, at manglende overholdelse af snorpligten i forhold til hunde, der er omfattet af overgangsordningen, straffes med bøde.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås således, at loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde ophæves. I henhold til denne bekendtgørelse har det siden 1. december 1991 været forbudt at besidde og avle pitbull terrier og tosa inu samt krydsninger, hvori disse hunde indgår. Bekendtgørelsen indeholdt en overgangsordning for hunde erhvervet før bekendtgørelsens ikrafttræden. De hunde, der var omfattet af denne overgangsordning må imidlertid formodes at være døde på nuværende tidspunkt, og Justitsministeriet har på den baggrund valgt ikke at videreføre den daværende overgangsordning.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed. Det fremgår af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvilket skyldes, at dyrevelfærd er et hjemmestyreanliggende for Færøerne og et selvstyreanliggende for Grønland.

Bilag 2

Udkast til særregler for "krævende hunde" (mindretalsudkast, jf. afsnit 7.4.)

UDKAST

til

Forslag til lov om ændring af lov om hunde
(Regler for hold af særligt krævende hunde)

§ 1

I lov nr. 259 af 4. december 2005 om hunde, som ændret ved lov nr. 554 af 24. juni 2005 og lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

Referen i § ... omfatter følgende hunde

"§ 1 a. Kun personer, der er fyldt 18 år, må eje eller besidde følgende hunde:

- 1) Pitt bull terrier,
- 2) tosa inu,
- 3) amerikansk staffordshire terrier,
- 4) fila brasileiro,
- 5) dogo argentino,
- ~~6) staffordshire bull terrier,~~
- 7) amerikansk bulldog,
- 8) hoerboel,
- 9) kangal,
- 10) centralasiatisk ovtcharka,
- 11) kaukasisk ovtcharka,
- 12) sydrussisk ovtcharka,
- 13) tornjak og
- 14) sarplaninac.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tillige for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

§ 1 b. Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Stk. 2. Har besidderen ikke inden for en af politiet fastsat frist fremlagt fornøden dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de i § 1 a nævnte racer eller krydsninger heraf, anses hunden for at være omfattet af § 1 a.

Referen i § ... omfatter følgende hunde

• På given fremledning "træffe" politiet afgørelse.

§ 1 c. Hunde, som er omfattet af § 1 a, må kun holdes på ejerens ejendom eller i en godkendt hundepension. Ejendomme, herunder hundepensioner, hvor sådanne hunde holdes, skal være indhegnede. Hegnet skal være mindst 1,8 meter højt og skal være forsynet med en sluselåge ved indgange.

Stk. 2. På steder, hvortil der er almindelig adgang, skal hunde omfattet af § 1 a føres i snor af ejeren eller en anden person, der er fyldt 18 år. Der må kun føres én hund ad gangen. Snoren skal være en fast line med en længde på maksimalt 2 meter. Hunden skal også være iført mundkurv.^{anføres i § 1 i stk. 2}

Stk. 3. Hvis en hund omfattet af § 1 a løber bort, skal besidderen anmelde dette til politiet senest en time efter, at det er konstateret, at hunden er forsvundet.

§ 1 d. Konstaterer politiet, at en person overtræder § 1 a, kan politiet give den pågældende pålæg om at overdrage hunden til en person, der lovligt kan eje eller besidde hunden, eller at aflive hunden. Konstaterer politiet, at der foreligger en overtrædelse af regler i § 1 c, kan politiet give ejeren eller besidderen pålæg om at overholde de pågældende regler.

Stk. 2. Hunde, der holdes i strid med § 1 a eller et pålæg udstedt i medfør af stk. 1, kan aflives ved politiets foranstaltning."

2. I § 6 b, stk. 1, ændres "afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4" til: "afgørelse efter § 1 d, stk. 2, § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4".

3. I § 6 c, stk. 1, ændres "efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4" til: "efter § 1 d, stk. 2, § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4".

4. I § 12, stk. 1, ændres "eller et i medfør af § 4" til: "eller et i medfør af § 1 d, stk. 1, § 4"

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Indskydes afgørelse af at omfattet af reglerne

Bemærkninger til lovudkastets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 1, nr. 1 (hundelovens §§ 1 a-1 d)

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a indebærer, at der fastsættes regler om, at kun personer, der er fyldt 18 år, må eje eller besidde følgende krævende hunde: Pitbull terrier, tosa inu, amerikansk staffordshire terrier, fila brasileiro, dogo argentino, staffordshire bull terrier, amerikansk bulldog, boerboel, kangal, centralasiatisk ovtcharka, kaukasisk ovtcharka, sydrussisk ovtcharka, tornjak og sarplaninac samt krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

De førstnævnte otte hunde på listen, er hunde, der i almindelighed anses som kamp- og muskelhunde, og som – bortset fra boerboel – findes i Danmark i dag. Muskelhunde betegner racer, der er avlet som brugshunde til storvildtsjagt eller bevogtning af beboelse. F.eks. er hunde af racen dogo argentino avlet til at opspore vildsvin og bide sig fast, indtil jægeren når frem. Det er karakteristisk for en muskelhund, at den bider og holder fast i sit bytte. Den er meget hårdfør og selvstændig, og den reagerer let aggressivt i forhold til fremmede hunde. Den skifter ikke greb, som kamphunden gør, jf. nedenfor. Kamphunde er primært avlet til kamp mod artsfæller og andre dyr, f.eks. tyre. En kamphund angriber ved at bide og slippe sit bytte gentagne gange. Den er typisk menneskevenlig, men aggressiv over for andre hunde ved den mindste provokation. Den har en høj smertetærskel, hvilket bevirker, at den fortsætter med at kæmpe, selv om den er skadet.

De sidstnævnte seks hunde på listen tilhører gruppen hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien, som kan blive næste generation af farlige hunde i Danmark. Disse hunde er avlet til at passe på andre dyr og bevogte beboelse mod fremmed indtrængen. Hundene er avlet til at skambide eller slå indtrængende ihjel – uanset om det er mennesker eller dyr – således at truslen ikke vender tilbage.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 1 b kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer en hunds race eller type, hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a.

Ejerens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de nævnte racer, vil således kunne blive aktualiseret, hvis politiet, f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra ejeren eller andre, har sandsynliggjort, at der er tale om en hund, der er omfattet af § 1 a. I praksis vil bestemmelsen indebære, at ejere af hunde, der kan forveksles med en af de nævnte hunderacer, skal kunne skaffe den nødvendige dokumentation for, at deres hund ikke er omfattet af bestemmelsen.

Der stilles ikke i lovtæksten nærmere krav til, hvordan ejeren dokumenterer, at der ikke er tale om en hund omfattet af § 1 a. Ejeren kan f.eks. fremlægge en stambog eller dna-attest vedrørende hunden og dens forældre, eller ejeren kan føre vidner, der kan dokumentere hundens afstamning.

Kravet om dokumentation indebærer, at der stilles højere krav til agtpågivenheden hos personer, der fremover køber en hund, idet de må sikre sig, at de kan dokumentere, at der ikke er tale om en af de nævnte hunderacer mv., hvis der opstår tvivl om, hvorvidt hunden er omfattet af § 1 a.

Hvis besidderen ikke inden for den frist, som politiet fastsætter, har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de i § 1 a nævnte racer eller krydsninger heraf, anses hunden for at være omfattet af § 1 a. Konsekvensen heraf er, at hunden kun må holdes af personer, der er fyldt 18 år, og at de særlige krav, der følger af § 1 c, skal overholdes.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 1 c, stk. 1, må krævende hunde, som er omfattet af § 1 a, kun holdes på ejerens ejendom. Ejendommen skal være indhegnet, og hegnet skal være mindst 1,8 meter højt og forsynet med en sluselåge ved indgange. Ved en sluselåge forstås en indgang bestående af to låger, således at hunden hindres i at løbe ud, når kun én af lågerne åbnes ad gangen.

På steder, hvortil der er almindelig adgang, skal krævende hunde føres i snor af ejeren eller en anden person, der er fyldt 18 år, jf. § 1 c, stk. 2. Adgangen til, at andre end ejeren kan lufte hunden, skal sikre, at hunden kan blive luftet i tilfælde af ejerens sygdom, bortrejse mv. Der må kun føres én hund ad gangen. Snoren skal være en fast line med en længde på maksimalt 2 meter. Ud over kravet om snor skal hunden også være iført mundkurv. Disse krav til luftning af hundene skal også gælde på såkaldte fritløbsområder, hvor krævende hunde omfattet af § 1 a – i modsætning til andre hunde – således ikke må løbe frit. *Åbne munden uden at kunne bide. I lukket*

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 1 c, stk. 3, at besidderen skal anmeldte det til politiet, hvis en krævende hund omfattet af § 1 a løber bort. Anmeldelsen skal finde sted senest en time efter, at hunden er forsvundet.

Ifølge den foreslåede § 1 d kan politiet, hvis de konstaterer en overtrædelse af alderskravet i § 1 a give ejeren eller besidderen pålæg om at overdrage hunden til en person, der lovligt kan eje eller besidde hunden, eller at aflive hunden. Det er med formuleringen forudsat, at det er ejeren eller besidderen, der har valget mellem overdragelse eller aflivning, ikke politiet.

Konstaterer politiet en overtrædelse af reglerne for hold af en krævende hund i § 1 c (indhegning, snorpligt, mundkurv mv.), kan politiet give besidderen pålæg om at overholde de regler, som den pågældende har overtrådt. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller kryds-

ninger heraf, der er omfattet af § 1 a, må dette afklares i forbindelse med udstedelsen af pålægget. Politiets afgørelser om pålæg om overholdelse af kravene i § 1 c kan påklages til Rigspolitiet.

Hvis et pålæg ikke efterkommes inden for en nærmere fastsat frist, kan besidderen idømmes en bøde. I gentagelsestilfælde vil politiet endvidere kunne aflive hunden.

Det følger af artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans skyld er bevist i overensstemmelse med loven. Denne uskyldsformodning indebærer bl.a., at det i straffesager er anklagemyndigheden, der skal løfte bevisbyrden for tiltaltes skyld.

Da det i henhold til den foreslåede ordning er besidderen, der i tvivlstilfælde skal dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de i § 1 a nævnte racer, må det antages, at regler om straf – herunder bøde – for overtrædelse af kravene i § 1 c, ville være i strid med artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettskonvention.

På den baggrund er overtrædelse af § 1 a og § 1 c ikke gjort direkte strafbar. Der kan således først idømmes straf, hvis politiet har udstedt et pålæg om overholdelse af de pågældende regler, og pålægget efterfølgende overtrædes.

Til § 1, nr. 2 (hundelovens § 6 b):

Den foreslåede ændring indebærer, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der eventuelt træffes afgørelse om aflivning af hunden efter § 1 d, stk. 2. Hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, kan politiet endvidere beslutte, at hunden skal forblive i pensionen, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen, jf. § 6 b, stk. 4.

Til § 1, nr. 3 (hundelovens § 6 c):

Politidirektørens afgørelser efter hundeloven, herunder afgørelser om aflivning, jf. § 1 d, stk. 2, kan påklages til Rigspolitiet.

Den foreslåede ændring indebærer, at fristen for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om aflivning af hunden efter § 1 d, stk. 2, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt besidderen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den efterfølgende hverdag.

Rettidig klage har opsættende virkning, jf. § 6 c. stk. 2, med mindre Rigspolitiet bestemmer andet. Hunden kan således først aflives, når klagefristen er udløbet, uden påklage er sket, eller når Rigspolitiet har stadfæstet den trufne afgørelse om aflivning. Hvis besidderen samtykker til hundens aflivning, vil aflivning dog kunne foretages straks.

Rigspolitiet har mulighed for at bestemme, at en klage ikke skal have opsættende virkning. Det forudsættes, at denne adgang anvendes i meget begrænset omfang, f.eks. i den situation, hvor en hund er så farlig, at den ikke på forsvarlig vis kan anbringes i en hundepension, og den derfor må aflives før udløbet af klagefristen eller før klagesagen er færdigbehandlet.

Til § 1, nr. 4 (hundelovens § 12)

Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af et pålæg om overholdelse af bestemmelserne i § 1 a og § 1 c kan straffes med bøde.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås således, at loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde ophæves. I henhold til denne bekendtgørelse har det siden 1. december 1991 været forbudt at besidde og avle pitbull terrier og tosa inu samt krydsninger, hvori disse hunde indgår. Ved ophævelsen af bekendtgørelsen ophæves dette forbud, idet pitbull terrier og tosa inu i stedet omfattes af denne lovs regler om hold af særligt krævende hunde.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed. Det fremgår af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvilket skyldes, at dyrevelfærd er et hjemmestyreanliggende for Færøerne og et selvstyreanliggende i Grønland.

Hvis der indføres et forbud mod bestemte hunderacer, skal det overvejes, hvilke overgangsregler der skal gælde for de personer, der på tidspunktet for forbuddets ikrafttræden allerede er i besiddelse af hunde tilhørende de forbudte racer.

Det bør indgå i overvejelserne, at personer, der har erhvervet en hund før forbuddets ikrafttræden, ikke ved erhvervelsen har haft anledning til at undersøge, om hunden tilhører en af de forbudte racer. En række hundeejere vil således kunne blive nødt til at overholde overgangsreglerne, fordi de ikke kan dokumentere, at deres hund ikke tilhører en af de forbudte racer. Der vil derfor efter udvalgets opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at stille for strenge krav til hold af disse hunde. Efter udvalgets opfattelse vil det være nærliggende at lade hundene omfatte af en overgangsordning, som den der gælder i Norge, hvorefter sådanne hunde skal registreres og føres i snor, ligesom de ikke må overdrages eller indgå i avl.

anmeldelse jf. 1597 - ordning

I forbindelse med en eventuel gennemførelse et raceforbud må det overvejes, om der herved foretages et ekspropriativt indgreb i forhold til erhvervsmæssig avl af de hunderacer, der ønskes forbudt, jf. grundlovens § 73, således at der enten skal udbetales erstatning til - eller fastsættes en overgangs- eller dispensationsordning for - de berørte avlere.

Et flertal af udvalgets medlemmer (Pernille Hansen, Vibeke Knudsen, Jens Kruse Mikkelsen, Ingeborg Mølbak, Jens Svenningsen og Hans Tonsborg) kan ikke anbefale, at der gennemføres et sådant forbud og henviser i den forbindelse til de argumenter, der er gengivet ovenfor. Disse medlemmer fremhæver særligt, at der er betydelig risiko for, at den omvendte bevisbyrde, som er nødvendig for at sikre et effektivt forbud, medfører, at loven kommer til at ramme alt for bredt. Medmindre man er indehaver af en stambogsført hund, og eventuelt har fået registreret en blodprøve med henblik på en fremtidig dna-analyse, har borgeren i praksis yderst begrænsede muligheder for at tilbagevise politiets påstand om, at man er indehaver af en kamphund, selv om hunden rent faktisk ikke tilhører en af de forbudte racer eller indeholder arvelige egenskaber herfra. Og selv bortset fra dette bevisbyrdespørgsmål vil et forbud inden for de berørte racer og krydsninger, hvori disse racer indgår, ramme et meget stort antal hundeejere, hvoraf rigtig mange har en vellungerende familiehund, som efter overgangsreglerne både skal steriliseres og gå med mundkurv, når den løses. Et forbud vil desuden ikke alene ramme for bredt. Det vil også ramme for snævert, idet der som anført ikke er grund til at tro, at problemerne med skambidning af mennesker og andre hunde vil forsvinde af den grund, idet der som anført også findes farlige hunde inden for andre hunderacer. Disse medlemmer finder endvidere, at det gældende forbud mod pitbull terrier og tosa inu bør ophæves, da det kan være støden- de for retsbevidstheden at opretholde regler, der alligevel ikke håndhæves i praksis, og da de gæl- dende - og de i de følgende afsnit foreslåede - regler om politiets beføjelser over for farlige hunde giver et bedre grundlag for en indsats mod farlige hunde.

Slettet: Der ejere af disse hunde efter udvalgets opfattelse omfattes af en overgangsordning, der svarer til den, der gælder ved indførelsen af forbuddet mod pitbull terrier og tosa inu i 1991. Det indebærer, at de kan beholde en hund af en forbudt race, hvis den er erhvervet inden reglementet træder i kraft, og hunden inden 3 måneder herefter anmeldes til politiet vedlagt en erklæring fra en dyrlæge om, at hunden er mærket og kastret. På en kopi af anmeldelsen sendes et politierklæring til ejeren tilføjelse til læses at besidde hunden. Hunde omfattet af overgangsordningen må ikke overdrages, og de må kun holdes på ejerens bopæl og lukkes af personer over 15 år, der hører til ejerens faste husholdning, ligesom de altid skal føres i snor og være forsynet med mundkurv på stedet, hvortil der er almindelig adgang. Eventuelle hvalpe, der fødes efter ikrafttrædelsen af raceforbuddet, skal aflives af en dyrlæge snarest efter fødslen. Der skal ske aflivning, hvis hunden ikke er anmeldt rettidigt til politiet, hvis den er overdraget eller ikrafttrædelsen af raceforbuddet, eller hvis hunden i gennagelæstid holdes et andet sted end på ejerens bopæl eller lædes i snor med reglerne om løfning, snor og mundkurv §

Som nævnt flere gange kan alle hunde – med forkert opdragelse og forkert håndtering – være farlige. Uanset hvilke initiativer der gennemføres, er det derfor ikke realistisk fuldstændigt at kunne fjerne dette problem, men en helt uundværlig grundforudsætning for en væsentlig reduktion af problemets omfang vil under alle omstændigheder være, at der ofres stor opmærksomhed ikke kun på lovændringerne men også på gennemførelsen af initiativerne i den praktiske hverdag, ikke mindst hos politiet.

Det er herunder væsentligt at sikre en klar og anvendelig information om reglerne og de praktiske sagsbehandlingsskridt i sager om håndhævelse heraf fra de centrale myndigheder (Justitsministeriet og Rigspolitiet) til medarbejderne i de enkelte politikredse, herunder i form af uddannelse, skriftlige vejledninger, "action cards" og skabeloner til breve, mv.

En styrkelse af indsatsen vil endvidere forudsætte, at der ^{vil kunne} kan afsættes de fornødne personalemæssige ressourcer både centralt og lokalt i politiet, ressourcer til dækning af udgifterne til pensionsanbringelse af hunde under behandlingen af sager om eventuel aflivning, jf. hundelovens § 6 b, samt anskaffes et tilstrækkeligt antal id-scannere¹.

Udvalget anbefaler derfor, at der i forbindelse med behandlingen af forslag til lovændringer fremlægges en plan for denne gennemførelse og den ressourcemæssige styrkelse, der vil være en forudsætning for en prioritering af initiativerne, således at der fra politisk side kan tages stilling hertil.

¹ Jf. afsnit 7.8.